

snart, og at Udvalgsbehandlingen kun skulde til, for at man kunde faa lidt nærmere Oplysninger om Forholdene.

Jeg kan ikke være enig i nogle Bemærkninger, der er fremsatte i den af Folketinget afgivne Betænkning, Bemærkninger, som er tiltraadte af det ærede 3die Medlem for 5te Kreds (Kragh) med Hensyn til den elektriske Energistrøms Toldpaalægning. Det ærede Medlem, der talte her, sagde, at der i Generaltolddirektoratets Udtalelse ikke var fremført nogen saglig Grund. Jo, det mener jeg, der er. Hvis man læser de to første Punkter af den ret omfattende Tekst til Toldlovens Løbe-Nr. 301, forekommer det mig, at Generaltolddirektoratets Stilling er ganske klar og rigtig. Med den højtærede Formands Tilalelse vil jeg oplæse de to Punkter ganske kort. Under 301 a siges der, at der til unævnte Varer henføres „saadanne Indførselsgenstande, som ifølge deres Beskaffenhed ikke kunne henføres under noget af Tariffens andre Løbe-Nr.“, og under b nævnes: „saadanne, med Hensyn til hvilke Henførelsen af Toldvæsenet skønnes tvivlsom“. Det forekommer mig, at hvis der er nogen som helst Tvivl efter a, hæves den ganske ved b, som jo siger, at hvis der er Tvivl, skal Indførselsgenstandene henføres til unævnte Varer. Det forekommer mig ikke, at det ærede Medlems Begrundelse af sin Opfattelse er rigtig. Begrundelsen var den: Ja, men Materialier, der bruges ellers til Fremstilling af Energimængder, er toldfri; alt Kul og Raaoilie er toldfri, og saa skulde dette ogsaa være det. Nej, det kan det jo ikke være, thi dette er jo ikke et Stof, det er et Produkt. At det nu ikke indvindes ved Hjælp af Kul eller Olie, men ved Hjælp af Vandrkraft i Forbindelse med Maskiner, gør det virkelig ikke til et Raaprodukt, som af sig selv — altsaa selv om det, jeg har oplæst, ikke stod i Toldloven — eo ipso skulde være fritaget. Jeg maa endelig gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at man fremstiller heller ikke her i Landet elektrisk Energi ved Hjælp af Kul alene. Der fordres adskilligt andet, store maskinelle Anlæg og andre Ting, som er toldpligtige, Maskinerne er toldpligtige, de store maskinelle Anlæg, som til Dels kommer og maa komme fra Udlandet, er toldpligtige. Vi staar da over for dette, at hvis vi fritager den indførte Energimængde for Told, skaber vi det, som jeg haaber, vi ved en Toldrevision alle maa kunne blive enige om, at vi ikke vil, nemlig at skabe noget Produkt en negativ Beskyttelse, det vil

altsaa sige, at den Energimængde, der fremstilles her i Landet, bliver stillet ugunstigere end den, der indføres. Her er Tale om et Retfærdighedskrav, og naar vi til sin Tid — det bliver vel ikke i 1916, men dog inden alt for længe — kommer til at beskæftige os med Toldloven, haaber jeg, at der kan tilvejebringes Enighed om, at Uretfærdigheder skal man bort fra, og det allermindste, der kan forlanges, er Lighed, at danske Produkter ikke skal betale mere i Told end udenlandske Produkter. At jeg personlig ønsker, at udenlandske Produkter betaler mere, er noget andet, men jeg synes kun, at Retfærdighedskravet bør ske Fyldest, og det sker ikke, hvis man følger det ærede Medlem og siger, at denne Energimængde kan indgaa frit. Navnlig tror jeg ikke, at det med Rette kan siges, at det er ganske sikkert, at det er Forbrugerne, som vil komme til at betale Afgiften. Netop da Koncessionsandragerne har gjort deres Aftagere bekendt med denne Afgift til Staten, kan jeg tænke mig, at de har stillet deres Regnestykke saaledes op, at de har sagt: Det og det skal vi have, og dertil maa vi lægge Statens Afgift. Det kunde tænkes, at det svenske Selskab, som skal levere Strømmen, tjente saa meget, at Afgiften meget godt kunde overføres til det, og at Koncessionshaverne til sin Tid kunde sige: Nu er der kommet nogen Konkurrence her, den og den Afgift skal vi give, og saa er der Statens Afgift af $7\frac{1}{2}$ pCt., hvor meget kan I tage af den? Det Tilfælde kan tænkes. Det er vel saaledes ikke givet, at Forbrugerne netop vil komme til at betale alle de $7\frac{1}{2}$ pCt. Men jeg vil tillade mig at spørge den højtærede Minister: Hvad er Værdien? Den højtærede Ministers Sidemand, Finansministeren, vil sikkert kunne oplyse om, hvad Værdien er. Saa snart vi kommer ind paa Spørgsmaalet om Værditold, rejser det Spørgsmaal sig: Hvad er Værdien? Er det den Pris, Koncessionstagerne skal betale det svenske Selskab, eller den Pris, som Strømmen eller Energien staar dem i i det Øjeblik, de sender den gennem deres Ledninger, tillagt de Omkostninger, de har ved at drive dem, eller er det endelig den Pris, som Forbrugerne skal give? Det er Spørgsmaalet, der for alle, som beskæftiger sig med Toldspørgsmaal, er kendt som et meget vanskeligt Spørgsmaal, og naar Ting skal fortoldest efter Værdien, skal ifølge Toldloven til Toldvæsenet opgives Indkøbspris med Tillæg af Assurance og andre paa-